

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 314/2014-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval sťažnosť M. M., zastúpeného advokátkou JUDr. Máriou Tomčovou, Advokátska kancelária, Tolstého 2, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s princípom právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 7 K 202/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. septembra 2013 doručená sťažnosť M. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“) v spojení s princípom právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 K 202/05 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva chronológia niektorých úkonov vykonaných v napadnutom konaní a tieto relevantné skutočnosti:

„Dňa 30. 11. 2005 bol podaný návrh na Krajský súd v Košiciach na vyhlásenie konkurzu na môj majetok. Navrhovateľom bola Slovenská republika - Daňové riaditeľstvo SR Banská Bystrica, Daňový úrad Košice V(...)

Správca konkurznej podstaty(...) vyhotovil súpis konkurznej podstaty.

(...) Správca konkurznej podstaty ponúkol majetok zahrnutý do konkurznej podstaty na predaj až v roku 2009, ktorý bol zverejnený aj v tlači, t. j. po 3 rokoch. Ponuku na odkúpenie v stanovenej lehote podala aj pani D. M., ktorá zaplatila aj požadovaný preddavok. Následne bola vyplatená zostávajúca suma. (...)

Správca konkurznej podstaty vyhodnotil ponuku pani D. M. za prijateľnú a následne jej odpredal majetok vcelku, ktorý tvoril konkurznú podstatu. Kúpna zmluva bola uzatvorená až 26. 09. 2011, t. j. po 2 rokoch. V stanovenej lehote bola vyplatená aj zostávajúca časť kúpnej ceny. (...)

Následne bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ktorý bol prerušený z dôvodu chýb, ale zo strany správcu nedošlo k náprave. Doposiaľ parc.(...), ktorá bola v súpise konkurznej podstaty a za ktorú pani D. M. zaplatila nebola zapísaná na jej meno.

Z výpisu katastra som však zistil, že parc.(...) a polovica parcely(...) je zapísaná ešte stále na moje meno a druhá polovica je už zapísaná na pánovi O. Predmetné konanie považujem za protizákonné. (...)

Mám za to, že postupom Krajského súdu v Košiciach - v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 7K/202/2005 bolo porušené moje právo na súdnu a inú právnu

ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s princípom právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Doba od podania návrhu na konkurz dňa 30. 11. 2005 až doposiaľ je neprimerane dlhá. Právna neistota, v ktorej sa nachádzam už viac ako 7 rokov trvá doposiaľ. Do konkurzu som sa dostal z dôvodu druhotnej platobnej neschopnosti a nie z vlastnej viny. Začal som podnikat' ako fyzická osoba s úmyslom čestného podnikateľa, preto som si nezaložil eseročku, aby som sa zbavil zodpovednosti. Doplatil som však na nezodpovednosť iných.

Trpím týmto nielen ja, ale celá moja rodina. Prišiel som o majetok, ktorý som zdedil po svojich rodičoch a starých rodičoch. Každý má právo začať odznova, ale právny štát mu musí vytvoriť podmienky.

Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach a povinnostiach. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty. Táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 6 OSP. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota neodstraňuje.

Až právoplatným rozhodnutím v predmetnej veci dôjde k odstráneniu stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádzam. Súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti. Doposiaľ nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté.

Zároveň namietam, že nečinnosťou Krajského súdu v Košiciach - v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 7K/202/2005 bolo porušené moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie a prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach a povinnostiach. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v súlade s doterajšou judikatúrou Ústavného súdu (IV.ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) treba zohľadniť tri základné kritéria: 1. Právna a faktická zložitosť veci, 2. Správanie účastníkov súdneho

konania a 3. Postup samotného súdu v posudzovanom konaní. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na povahu veci v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Podľa § 12 zákona o konkurze a vyrovnaní je súd oprávnený na výkon povinnosti správcu dozerateľ. Ak správca neplní riadne svoje povinnosti, môže mu súd uložiť poriadkovú pokutu. Súd má zodpovednosť za to, či správca konkurznej podstaty postupuje s náležitou starostlivosťou vrátane primeranej doby. V predmetnej veci ide o jednoduchý, malý konkurz. Krajský súd nekonal dostatočne razantne, keď sa dozvedel o nedostatočnej činnosti správcov konkurznej podstaty(...). Súd vo veci viac ako štyri roky nekonal, v období od 21. 11. 2006 do 23. 12. 2009 a v období od 12. 04. 2011 do 08. 06. 2012. Súd nevyužil vo vzťahu k správcom konkurznej podstaty tie prostriedky, účelom ktorých je zabezpečenie účinnej a rýchlej ochrany práv účastníkov konkurzného konania (I. ÚS 57/97). Nedostatky v postupe konkurzného súdu vo vzťahu k správcom konkurznej podstaty sú príčinou zbytočných prieťahov v predmetnom konaní.

Súdne konanie, ktoré trvá tak neprímerane dlho, ako to v danej veci, možno už len na základe jeho posúdenia ako celku považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (IV. ÚS 173/05, II. ÚS 3/09).

Mám za to, že doba od podania návrhu na vyhlásenie konkurzu dňa 30. 11. 2005 až doposiaľ je neprímerane dlhá. Právna neistota v ktorej sa nachádzam viac ako 7 rokov trvá doposiaľ. Nemôžem viesť riadny život a pracovať, čím strácam aj majetkové hodnoty. Konkurzné konanie nie je doposiaľ ukončené.

Na základe uvedeného, žiadam o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 15.000,- Eur.

Podľa čl. 127 ods. 1 poslednej vety Ústavy Slovenskej republiky Ústavný súd Slovenskej republiky je oprávnený a povinný chrániť základné práva a slobody, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd.

Mám za to, že niet iného súdu, ktorý by chránil moje základné právo a slobodu.

Na základe vyššie uvedeného navrhujem, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal sťažnosť na ďalšie konanie a po vykonaní dokazovania vydal tento nález:

Právo M. M.(...) na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy(...) v spojení s princípom právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy(...) a základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy(...) a práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) postupom Krajského súdu v Košiciach v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 7K/202/2005 porušené bolo.

Krajskému súdu v Košiciach v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 7K/202/2005 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov..

Krajský súd v Košiciach je povinný uhradiť M. M. sumu 15.000,- EUR ako finančné zadostúčenie.

Krajský súd v Košiciach je povinný uhradiť M. M. trovy právneho zastúpenia vo výške 275,94 EUR na účet advokáta do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. (...)“

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu, ktorý si ústavný súd zapožičal na účely predbežného prerokovania predmetnej ústavnej sťažnosti, ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 7 K 202/05:

Dňa 30. novembra 2005 podala Slovenská republika – Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky Banská Bystrica – Daňový úrad Košice V (ďalej len „navrhovateľ“) na krajskom súde proti sťažovateľovi návrh na vyhlásenie konkurzu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 7 K 202/05 a bola pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Zdenke Kohútovej.

Dňa 6. decembra 2005 krajský súd zadovážil výpis zo živnostenského registra vo vzťahu k sťažovateľovi.

Dňa 28. decembra 2005 súd zaslal sťažovateľovi návrh na vyhlásenie konkurzu na vyjadrenie.

Dňa 12. januára 2006 navrhovateľ doplnil svoj pôvodný návrh na vyhlásenie konkurzu.

Dňa 14. februára 2006 krajský súd požiadal Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Slovenskej republiky Košice-okolie (ďalej len „polícia“) o doručenie zásielok

sťažovateľovi, keďže tieto nepreberal. V rovnaký deň požiadal súd Geodetický a kartografický ústav, oddelenie katastra nehnuteľností v Bratislave (ďalej len „kataster nehnuteľností“) a Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, dopravný inšpektorát (ďalej len „dopravný inšpektorát“) a Daňový úrad Košice V (ďalej len „daňový úrad“) na podanie správy o stave majetku sťažovateľa.

Dňa 27. februára 2006 dopravný inšpektorát oznámil súdu, že sťažovateľ je držiteľom viacerých motorových vozidiel. V rovnaký deň kataster nehnuteľností poskytol súdu údaje z evidencie nehnuteľností.

Dňa 1. marca 2006 polícia oznámila krajskému súdu, že sťažovateľ *„sa zdržiava v zahraničí na neznámom mieste a je po ňom vyhlásené pátranie“*.

Dňa 20. marca 2006 daňový úrad reagoval na výzvu krajského súdu.

Dňa 23. marca 2006 krajský súd uznesením č. k. 7 K 202/05-38 ustanovil sťažovateľovi v predmetnom konkurznom konaní opatrovníčku JUDr. M. B. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. apríla 2006.

Dňa 24. júla 2006 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 15. august 2006.

Dňa 15. augusta 2006 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na účely vyhlásenia konkurzu.

Dňa 4. septembra 2006 zákonná sudkyňa požiadala o určenie mena pre predbežného správcu zo zoznamu správcov.

Dňa 5. septembra 2006 bol vo veci pridelený správca JUDr. J. F. (ďalej aj „správca konkurznej podstaty“). V rovnaký deň krajský súd uznesením č. k. 7 K 202/05-44 vyhlásil konkurz na majetok sťažovateľa. Uvedené uznesenie bolo zaslané redakcii Obchodného vestníka, odboru živnostenského podnikania, a predsedovi Okresného súdu Košice-okolie na účel vyvesenia na úradnej tabuli. Opatrením č. k. 7 K 202/05-46 krajský súd uložil správcovi konkurznej podstaty vykonať súpis majetku sťažovateľa.

Dňa 2. októbra 2006 súd nariadil prieskumné pojednávanie a zvolal schôdzu veriteľov na 21. november 2006.

Dňa 6. novembra 2006 správca konkurznej podstaty zaslal súdu súpis *„majetku a plánu speňaženia“*.

Dňa 21. novembra 2006 sa uskutočnilo prieskumné pojednávanie a tiež schôdza konkurzných veriteľov (na ktorej sa zúčastnil iba jeden z konkurzných veriteľov).

V rovnaký deň bola uznesením č. k. 7 K 202/05-77 zvolaná opakovaná schôdza veriteľov na 12. december 2006.

Dňa 12. decembra 2006 sa uskutočnila opakovaná schôdza veriteľov.

Dňa 19. februára 2007 správca konkurznej podstaty podal správu krajskému súdu, podľa ktorej *„Správca konkurznej podstaty podal dňa 21. 12. 2006 na Okresný súd Košice-vidiek návrh na vyporiadanie BSM. Vo veci súd zatiaľ nekonal.“*

Dňa 1. júna 2007 správca konkurznej podstaty podal správu krajskému súdu, z ktorej tiež vyplýva, že: *„Správca konkurznej podstaty podal dňa 21. 12. 2006 na Okresný súd Košice-vidiek návrh na vyporiadanie BSM. Vo veci súd zatiaľ nekonal.“*

Dňa 21. septembra 2007 správca konkurznej podstaty opakovane podal správu krajskému súdu, v ktorej okrem iného uviedol, že: *„Správca konkurznej podstaty podal dňa 21. 12. 2006 na Okresný súd Košice-vidiek návrh na vyporiadanie BSM. Vo veci súd zatiaľ nekonal. Ostatný majetok nie je možné zo strany správcu speňažovať, nakoľko neviem aký majetok bude patriť do BSM(...).“*

Dňa 4. januára 2008 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. Františkovi Krempaskému.

Dňa 7. januára 2008 správca konkurznej podstaty podal správu krajskému súdu, v ktorej zopakoval, že: *„Správca konkurznej podstaty podal dňa 21. 12. 2006 na Okresný súd Košice-vidiek návrh na vyporiadanie BSM. Vo veci súd zatiaľ nekonal.“*

Dňa 12. januára 2009 krajský súd vyzval správcu konkurznej podstaty, aby v lehote 10 dní podal podrobnú správu o stave konkurzu.

Dňa 30. januára 2008 správca konkurznej podstaty podal podrobnejšiu správu krajskému súdu, z ktorej vyplynulo, že: *„Zo strany správcu bol podaný na Okresný súd Košice-vidiek návrh na vyporiadanie BSM, dňa 21. 12. 2006, ktoré je vedené pod č. k. 14C/289/2006. Dňa 26. 2. 2008 bolo urgované skoré vytýčenie termínu pojednávania. Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 9. 7. 2008 a na deň 9. 10. 2008, no pojednávanie bolo odročené, nakoľko odporkyňa D. M., manželka úpadcu sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila.“*

Dňa 12. mája 2009 bola na krajskom súde spísaná zápisnica o výsledkoch oboznámenia s ponukami.

Dňa 18. mája 2009 správca konkurznej podstaty po vyhodnotení ponúk podal súdu návrh na opatrenie.

Dňa 9. júna 2009 krajský súd vyzval správcu konkurznej podstaty, aby predložil „*dôkazy o tom, že spoluvlastníci nevyužili svoje predkupné práva*“.

Dňa 22. júna 2009 správca konkurznej podstaty sa obrátil na súd podaním označeným ako „*Predloženie dôkazov*“.

Dňa 3. decembra 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 21. december 2009.

Dňa 23. decembra 2009 krajský súd opatrením č. k. 7 K 202/05-106 súhlasil s predajom konkretizovaného majetku sťažovateľa patriaceho do konkurznej podstaty mimo dražby.

Dňa 4. januára 2010 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. Romanovi Rizmanovi.

Dňa 13. mája 2010 správca konkurznej podstaty zaslal súdu opatrenie č. k. 7 K 202/05-106 na vyznačenie právoplatnosti.

Dňa 31. augusta 2010 krajský súd požiadal Obvodný úrad P., matriku úmrtí „*o zaslanie úmrtného listu správcu konkurznej podstaty(...)*“.

Dňa 3. septembra 2010 súd požiadal Register obyvateľov Slovenskej republiky v Banskej Bystrici (ďalej len „register obyvateľov“) o zistenie pobytu sťažovateľa.

Dňa 17. septembra 2010 register obyvateľov reagoval na žiadosť krajského súdu.

Dňa 27. septembra 2010 Obvodný úrad P. odstúpil žiadosť súdu z 31. augusta 2010 príslušnému Miestnemu úradu K.

Dňa 6. októbra 2010 Miestny úrad K. doručil súdu úmrtný list správcu konkurznej podstaty JUDr. J. F.

Dňa 7. októbra 2010 zákonný sudca požiadal o určenie mena pre správcu zo zoznamu správcov. V rovnaký deň bol vo veci pridelený správca Ing. D. Š. a krajský súd uznesením č. k. 7 K 202/05-123 ustanovil menovaného do funkcie za správcu konkurznej podstaty, pričom uvedené uznesenie bolo zaslané redakcii Obchodného vestníka.

Dňa 13. októbra 2010 súd požiadal Obecný úrad v K. (ďalej len „obecný úrad“), aby oznámil, či sa sťažovateľ zdržiava v mieste svojho pobytu.

Dňa 20. októbra 2010 obecný úrad oznámil súdu, že sťažovateľ „*podľa našich vedomostí(...) už dlhšiu dobu pracuje v zahraničí. V mieste trvalého pobytu sa nezdržiava.*“.

Dňa 22. februára 2011 manželka pôvodného správcu konkurznej podstaty zaslala súdu aj úmrtný list svojho manžela.

Dňa 12. apríla 2011 krajský súd opatrením č. k. 7 K 202/05-132 uložil správcovi konkurznej podstaty povinnosť predložiť správu o jeho doterajšej činnosti.

Dňa 29. apríla 2011 bol v spise zaznamenaný úradný záznam, podľa ktorého súdu bolo telefonicky *„oznámené matkou Ing. D. Š., že tento je hospitalizovaný(...), preto v súčasnej dobe zrejme nemôže vykonávať funkciu správcu“*.

Dňa 3. júna 2011 bol pripojený a 8. júna 2011 bol vylúčený spis Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 14 C 289/06.

Dňa 13. júna 2011 správca konkurznej podstaty zaslal súdu správu o svojej činnosti s tým, že *„v krátkom čase navrhnem plán prerozdelenia speňaženého majetku“*.

Dňa 8. februára 2012 krajský súd opatrením č. k. 7 K 202/05-139 uložil správcovi konkurznej podstaty povinnosť predložiť správu o jeho doterajšej činnosti, ktorú sa mu však opakovane nepodarilo doručiť.

Dňa 7. júna 2012 krajský súd uznesením č. k. 7 K 202/05-143 ustanovil sťažovateľovi v predmetnom konkurznom konaní opatrovníčku Mgr. A. K. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19. júla 2012.

Dňa 8. júna 2012 krajský súd uznesením č. k. 7 K 202/05-146 zbavil Ing. D. Š. funkcie správcu konkurznej podstaty a tým istým uznesením ustanovil za nového správcu konkurznej podstaty JUDr. S. D., pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19. júla 2012. Uvedené uznesenie bolo zaslané redakcii Obchodného vestníka, odboru živnostenského podnikania a predsedovi Okresného súdu Košice-okolie na vyvesenie na úradnej tabuli.

Dňa 8. augusta 2012 správca konkurznej podstaty požiadal súd *„o predĺženie lehoty na podanie konečnej správy“*.

Dňa 23. augusta 2012 krajský súd opatrením č. k. 7 K 202/05-150 súhlasil s predĺžením lehoty na predloženie konečnej správy do 30. júna 2013.

Dňa 13. septembra 2012 správca konkurznej podstaty požiadal súd *„o vyhotovenie rovnopisov“*.

Dňa 5. októbra 2012 správca konkurznej podstaty zaslal súdu podania označené ako *„Zúženie súpisu konkurznej podstaty“* a *„Rozšírenie súpisu konkurznej podstaty“*.

Dňa 10. októbra 2012 správca konkurznej podstaty zaslal súdu podanie označené ako „*Rozšírenie súpisu konkurznej podstaty a poznámky o sporných nárokoch*“.

Dňa 16. októbra 2012 krajský súd uznesením č. k. 7 K 202/05-166 uložil M. M. mladšiemu, aby do 31 dní od právoplatnosti tohto uznesenia „*podal na Krajský súd v Košiciach proti správcovi konkurznej podstaty(...) žalobu o vylúčenie*“ označených nehnuteľností z konkurznej podstaty. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18. decembra 2012.

Dňa 30. októbra 2012 správca konkurznej podstaty opäť zaslal súdu podanie označené ako „*Rozšírenie súpisu konkurznej podstaty*“.

Dňa 7. decembra 2012 požiadal M. M. mladší a dňa 18. januára 2013 D. M. krajský súd „*o vysvetlenie*“ a „*nápravu pochybení*“. Tieto dožiadania boli postúpené správcovi konkurznej podstaty.

Dňa 8. februára 2013 správca konkurznej podstaty zaslal súdu podanie označené ako „*Odpoveď na výzvu súdu - vyjadrenie k podaniu pani D. M.*“.

Dňa 27. júna 2013 správca konkurznej podstaty požiadal krajský súd „*o predĺženie lehoty na predloženie konečnej správy v konkurznom konaní, a to do 30. 06. 2014*“, túto žiadosť odôvodnil najmä tým, že v súvislosti s napadnutým konkurzným konaním prebiehajú na krajskom súde incidenčné konania sp. zn. 15 Cbi 2/2012, sp. zn. 13 Cbi 2/2012, sp. zn. 13 Cbi 3/2012 a sp. zn. 4 Cbi 3/2012.

Dňa 1. júla 2013 krajský súd opatrením č. k. 7 K 202/05-179 súhlasil s predĺžením lehoty na predloženie konečnej správy do 30. júna 2014.

Dňa 5. septembra 2013 správca konkurznej podstaty požiadal krajský súd „*o vydanie doplňujúceho Opatrenia*“.

Dňa 13. septembra 2013 bolo krajskému súdu doručené podanie Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. „*Prihláška pohľadávky proti podstate*“.

Dňa 16. septembra 2013 krajský súd uznesením č. k. 7 K 202/05-186 uložil Ing. S. L., aby do 31 dní od doručenia tohto uznesenia „*podal na Krajský súd v Košiciach proti správcovi konkurznej podstaty(...) žalobu o vylúčenie*“ označených nehnuteľností z konkurznej podstaty.

Dňa 16. septembra 2013 krajský súd opatrením č. k. 7 K 202/05-188 súhlasil s predajom konkretizovaného majetku sťažovateľa patriaceho do konkurznej podstaty.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

1. Predmetom konania ústavného súdu bolo v prvom rade preskúmať tvrdenia sťažovateľa, či v konkurznom konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 7 K 202/05 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd už konštatoval (napr. I. ÚS 70/98, III. ÚS 199/02), že ústava nevyníma z povinnosti všeobecných súdov konať bez zbytočných prietáhov žiadne konanie, v ktorom sa poskytuje súdna ochrana právam fyzických osôb alebo právnických osôb.

Z prehľadu procesných úkonov (pozri bod II tohto uznesenia), ktoré vyplývajú zo súvisiaceho spisového materiálu, ktoré si ústavný súd zadovážil, vyplýva, že krajský súd od podania návrhu na vyhlásenie konkurzu (30. novembra 2005) konal vo veci v podstate priebežne až do 7. januára 2008. Od uvedeného dňa až do 12. januára 2009 ani krajský súd a ani správca konkurznej podstaty nevykonali žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty účastníkov napadnutého konkurzného konania. Ústavný súd však zistil, že v tomto období prebiehalo súvisiace konanie o vyporiadanie BSM sťažovateľa a že toto konanie bolo skončené rozsudkom č. k. 14 C 289/06-44, ktorý nadobudol právoplatnosť 15. februára 2010, pričom do tohto dátumu napadnuté konkurzné konanie, samozrejme, ukončené nemohlo byť.

V období od 13. júna 2011 do 8. februára 2012 (sedem mesiacov) boli krajský súd, ako aj správca konkurznej podstaty bez zákonných a iných dôvodov nečinní.

Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený prier'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prier'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. rozhodnutie I. ÚS 128/03 z 25. júna 2003 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu).

Okrem uvedeného obdobia však krajský súd vykonal vo veci desiatky účinných úkonov smerujúcich k odstráneniu právnej neistoty v danej veci a najmä po 8. júni 2012, keď uznesením č. k. 7 K 202/05-146 zbavil Ing. D. Š. funkcie správcu konkurznej podstaty a tým istým uznesením ustanovil za nového správcu konkurznej podstaty JUDr. S. D., už napadnuté konkurzné konanie prebiehalo vždy bez dlhších časových odstupov, plynulo bez dlhších období nečinnosti medzi jednotlivými úkonmi.

Je nesporné, že k predĺženiu konania prispel aj samotný s'ťažovateľ, najmä tým, že dlhé roky nepreberal listové zásielky od súdu, bol nesúčinnosťný, vôbec nespolupracoval s krajským súdom ani so správcami konkurznej podstaty. Po 8. júni 2012 procesné úkony krajského súdu a správcu konkurznej podstaty v podstate plynulo smerovali k odstráneniu právnej neistoty s'ťažovateľa, čo je hlavným účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prier'ahov (II. ÚS 61/98). Postup krajského súdu, aj keď nebol vždy bez prier'ahov, sa zjavne nevyznačuje takými významnými prier'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prier'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Okrem uvedeného ústavný súd poznamenáva, že tak ako to vyplýva z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní (bod II), v pokračovaní napadnutého konkurzného konania a v speňažovaní majetku s'ťažovateľa v súčasnosti bránia viaceré incidenčné konania na krajskom súde, ktoré sú vedené pod sp. zn. 15 Cbi 2/2012, sp. zn. 13 Cbi 2/2012, sp. zn. 13 Cbi 3/2012 a sp. zn. 4 Cbi 3/2012.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup krajského súdu v napadnutom konkurznom konaní po prípadnom prijatí návrhu (s'ťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva s'ťažovateľa zaručeného v čl. 48

ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

2. Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu garantovaného v čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s princípom právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 ústavy. Ústavný súd konštatuje, že zo skutočností, ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, nevyplýva žiadna možnosť porušenia uvedených základných práv, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a sťažovateľ, ktorý je už v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátkou, teda kvalifikovanou právnou zástupkyňou, neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o porušení označených práv, preto bolo potrebné sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2014